

PAŘÍŽ 2012

Paříž – základní údaje

- poloha zeměpisné souřadnice: 48° 52' s. š., 2° 20' v. d.
- nadmořská výška: 28–130 m n. m.
- stát: Francie
- region: Île-de-France (chef-lieu)
- departement: Paříž
- administrativní dělení: 20 městských obvodů
- rozloha: 105,4 ^[p 1]km²
- počet obyvatel: 2 233 818 (1. 1. 2008^[1]) hustota zalidnění: 21 194 obyv. / km²

- **Vznik moderního města**
- Napoleon III. se během své císařské vlády (1852-1870) rozhodl přebudovat hlavní město, aby tím zdůraznil průmyslový a společenský rozvoj, kterým procházela celá Francie. Realizací náročného úkolu byl pověřen prefekt a architekt [Georges-Eugène Haussmann](#). Prefekt společně s architekty [Gabrielem Davioudem](#) a [Jeanem Charlesem Alphandem](#) nechali asanovat celé čtvrtě na pravém i levém břehu. Úzké středověké uličky a hygienicky nevyhovující stavby byly strženy a nahrazeny širokými třídami obklopenými velkolepými stavbami a alejemi stromů, kudy se mohly pohybovat nové dopravní prostředky. Tato opatření měla též bezpečnostní efekt, neboť na širokých bulvárech bylo obtížné stavět barikády. Byly zakládány městské zahrady a parky. K nejvýznamnějším z té doby patří [Boulogneský](#) a [Vincennský lesík](#), [Parc Monceau](#), [Parc Montsouris](#) nebo [Parc des Buttes-Chaumont](#).^[74] Na jejich tvorbě spolupracoval i zahradní architekt [Jean-Pierre Barillet-Deschamps](#). Této radikální přestavbě unikly pouze čtvrt [Marais](#) na pravém břehu a částečně Latinská čtvrt na levém. Paříž tak sice ztratila svůj tradiční středověký ráz, ale vznikla zcela nová koncepce moderního města, která byla napodobována i v jiných metropolích. V Praze v mnohem menším měřítku v Pařížské ulici.

Jardin des Tuileries

- **Jardin des Tuileries**
- Jardin des Tuileries se nachází mezi Louvrem a place de la Concorde (nám.Svornosti), rue de Rivoli a Seinou. V 16. století zvolil František I. (1494-1547) tyto pozemky, na kterých se nacházela stará cihelna (tuilerie), za místo založení honosného záměčku s velkou zahradou. Ale až po jeho smrti královna Kateřina Medici (1519-1589, manželka Jindřicha II) tento záměr uskutečnila a vedle paláce dala zbudovat zahradu ve stylu florentinské renesance s typickými prvky jako grotta (umělá jeskyně) či zeď s ozvěnou.
- V roce 1664 Ludvík XIV. pověřil Andrého Le Notra (architekta královské zahrady ve Versailles, de Marly, de Saint-Cloud a de Saint-Germain) přepracováním zahrady v první veřejný park. Ludvík XV. zde nechal umístit sochy z jiných královských parků a sbírek. V roce 1871 při povstání Komuny palác vyhořel a několik let poté byl srovnán se zemí. Zanechal po sobě rozsáhlou zahradu, která se ještě o trochu zvětšila založením jardin du Carrousel (nacházející se mezi Louvrem a j.des Tuileries). Dva partery ohraničené tvarovanými tisy se rozbíhají od l'arc de Triomphe du Carrousel (vítězný oblouk), který má připomínat napoleonská vítězství z let 1805 a 1806.
- V devadesátých letech byla zahrada kompletně rekonstruována. Krajiní architekti (Louis Benech, Pascal Cribier et François Roubaud) zachovali základní Le Notrovi perspektivy.
- U vstupu z Place de la Concorde se nachází velká osmiboká nádrž zvýrazněná v sezóně červenou šalvějí a lemovaná dvojitou alejí pomerančovníků v truhlících, které zvýrazňují symetrii podkovy jejíž rampy se majestátně zdvihají směrem k terasám, které mají připomenout zeď ozvěny Kateřiny Medici.
- Z terasy Bord de l'Eau je krásný pohled na Orangerii, jejíž současná podoba z roku 1892 byla koncipována pro umístění obrazu Nymfy Clauda Moneta a pro sbírky Jeana Waltera a Paula Guillauma. Odtud projdete do lipové aleje se třemi jilmy, kteří jediní přežili epidemii grafiózy jilmu. V západní části zahrady u terasy des Feuillants je Galerie du Jeu de Paume (míčovna), kde se konají výstavy současného umění.
- Na každém konci lipové aleji stojí dva morušovníky, které mají tu zvláštnost, že na jedné větvi vyrůstají tři jiné odrůdy. Tyto stromy zde byli zasazeny v současné době, aby připomínaly krále Jindřicha IV., který jimi nechal osázet celou terasu, aby dodal odvalu zvýšení produkce hedvábí ve Francii.
- Velké množství soch vytváří ze zahrady muzeum pod širým nebem. Jsou zde sochy starších mistrů jako Rodin (Le Baiser, Eve, La méditation, La Grande Ombre), Coysevox nebo Carpeaux, ale také díla současných umělců jako Max Ernst (Microbe vu à travers un tempérament), Alberto Giacometti (Grande Femme II), Jean Dubuffet (Le Bel Costumé), Henry Moore (Reclining Figure).
- Le Notre s oblibou využíval klamů perspektivy jak je patrné v le Grand Carré. Posunul dvě menší kruhové nádrže (nacházejí se napravo a nalevo od velké kruhové nádrže) směrem k východu, aby vyvolal dojem, že jsou větší než velká osmiboká nádrž, ale ve skutečnosti jsou dvakrát menší.

Jardin des plantes

- **Jardin des Plantes**

- V roce 1626 za Ludvíka XIII., lékař Héroard a jeho lékárník Guy de la Brosse založili zahradu léčivých rostlin, která se záhy stala zahradou královskou ("jardin du Roi"). Veřejnosti byla poprvé otevřena r.1640. Za Ludvíka XIV. Se začala rychle rozrůstat a obohacovat o nové exotické druhy přivezené z koloniálních expedic. Za Ludvíka XVI, díky práci vědců se zahrada stala opravdovým centrem vědy a výzkumu a v roce 1793 zahrada získala oficiální titul Muséum National d'Histoire Naturelle. Tento charakter má dodnes.

- **Francouzské partery:**

- Podél centrální promenády od place Valhubert po Grande Galerie de l'Evolution se rozprostírají velké květinové záhony. Je zde kolekce dvouletek, cibulovin, ruží, canny, jiřinek, fuchsíí.
- Mezi allée Cuvier a allée centrale je 4500 rostlin reprezentovaných třídami a druhy, dle řádu systematického, ekonomického či lékařského určených ke studiu trvalek. Také se zde nacházejí čtyři historické stromy – Zmarlika Jidášova (1785), dub Vélani (1814), korzická borovice (1784) a lípa des Baronies, zasazená François Mitterrandem v r.1989 u příležitosti dvoustého výročí francouzské revoluce.

- **Alpinium:**

- Nepravo od l'allée Cuvier se nachází "jardin alpin" (1930), která na 4000m představuje 2000 horských druhů a skalniček původem z Pyrenejí, Kavkazu, Korziky, Alp, Sev. Ameriky a Himalájí.

- **Skleníky:**

- Nad alpinem se rozprostírají tři majestátní skleníky. Zimní zahrada (1937) je určen pro rostliny z tropických oblastí (orchideje, fíkusy, banánovníky, pandanus,..). Následuje čtvercový skleník zvaný mexický, kde je umístěna sukulentní vegetace přispůsobená životu v suchých a horkých oblastech. Třetí skleník zvaný australský není otevřen veřejnosti. Tyto dva poslední skleníky z 19. stol. jsou jedny z nejstarších železskleněných konstrukcí na světě.

- **Zvěřinec:**

- Na 5,5 ha se rozkládá jedna z nejstarších zoologických zahrad na světě. Byla založena roku 1794 Bernardin de Saint-Pierre, který schromáždil zvířata z královského zvěřince ve Vesailles a zvířata zabavená trhovcům (Pařížská komuna zakázala pouliční představení se zvířaty).

- **Labyrint:**

- Nepravidelné aleje labyrintu připomínají středozeemí se svými stálezelenými rostlinami (duby, borovice, cedry, tisy a zimostrázy. Dále zde rostou hystorické stromy – javor dovezený z Kréty, túje z Orientu, dub ze severní Ameriky a cedr libanonský. Na vrcholu labyrintu se nachází malý bronzový pavilon "gloriette de Buffon" od architekta Verniquet, z roku 1788, který je nejstarší kovovou budovou na světě spolu s Iron Bridge v Anglii.

- **Rozárium:**

- Nachází se naproti Galerie de Géologie et de Paléobotanique. Je zde 170 starých odrůd poukazujících na dlouhý vývoj jejich kultivace a 180 odrůd současných.

- Před Galerií de Botanique roste nejstarší strom Paříže, trnovník akát, zasazený zde roku 1636.

- **Kosatcová zahrada:**

- Představuje 150 druhů třídy Iris a sbírku trvalek a pnoucích rostlin. Založena roku 1964, byla tato zahrada inspirována holandskými zahradami se svými záhony lemovanými cihlami a zatravněnými alejemi.

Place de Vosges

- **Place des Vosges** [plas de voʒ]=[plas d'voʒ], (česky *Vogézske náměstí*), původně **Place Royale** (*Královské náměstí*) je jedno z nejstarších plánovaných náměstí v Paříži o rozměrech 140 x 140 m. Dal je postavit král Jindřich IV. v letech 1605-1612 podle plánů architektů Clauda Chastillona a Louise Métezeau.
- Place des Vosges je přísně pravidelné čtvercové náměstí v původní čtvrti Marais, blízko Place de la Bastille. Nachází se na hranicích 3. a 4. obvodu a administrativně spadá do městských čtvrtí Arsenal a Archives. Kromě moderní parkové úpravy a zeleně si zachovalo původní ráz. Více méně jednotná podoba celkem 36 třípodlažních domů s průchozím podloubím po všech čtyřech stranách se stala vzorem pro mnoho dalších měst a silně ovlivnila evropskou architekturu. Střed náměstí má parkovou úpravu (Square Louis-XIII) a je poměrně uzavřený, bez průchozího automobilového provozu. Uprostřed se nachází fontána a jezdecký pomník krále Ludvíka XIII. z roku 1639.
- Na místě dnešního náměstí stál původně stál královský palác Tournelles, který byl po paláci na ostrově Cité, Louvr a nedalekém paláci Saint-Pol čtvrtým královským palácem v Paříži. Palác nechala po smrti svého manžela krále Jindřicha II. v roce 1559 zbořit Kateřina Medicejská. Místo poté sloužilo jako koňský trh a až král Jindřich IV. zde v roce 1605 nechal vytyčit a rozprodat parcely.
- Paláce kolem náměstí se v tomto případě nazývají pavilony. Jiné označení je *hôtels*, jak se obecně nazývají městské paláce šlechty, měšťanů a královských úředníků pro odlišení od *palais*, což bylo označení paláců příslušníků královského rodu. Uprostřed jižní fronty se nachází Králův pavilon (*Pavillon du Roi*) a v protější severní řadě Královnin pavilon (*Pavillon de la Reine*). Mnohé domy mají svá vlastní pojmenování podle svých tehdejších majitelů. Náměstí bylo dokončeno v roce 1612 a stalo se vzorem i pro jiná pařížská náměstí, např. náměstí Vendôme. Současný název náměstí byl poprvé použit v roce 1800 na počest departementu Vosges (Vogézy), který jako první zaplatil nově předepsané daně. Ovšem jméno náměstí se v průběhu času několikrát měnilo. Teprve od roku 1870 se definitivně ustálilo dnešní pojmenování *Place des Vosges*.
- Domy na náměstí prošly podobným vývojem jako jiné městské paláce ve zdejší čtvrti. Během Francouzské revoluce bylo mnoho domů konfiskováno a jejich majitelé emigrovali, jiní skončili pod gilotinou. Některé paláce byly rozprodány řemeslníkům a obchodníkům a budovy byly přeměněny na dílny, sklady, obchody a byty či se zde usídlily úřady. Následné 19. století se projevilo především na vnitřních, často velmi nešetrných přestavbách paláců. Vnější vzhled fasád směřujících na náměstí však zůstal až na drobné výjimky zachován.

Champs Élysées

- **Avenue des Champs-Élysées** (česky **Elysejská pole**) je bulvár v Paříži v 8. obvodu. Champs-Élysées je nejnámější ulicí v Paříži a jednou z nejnámějších ulic na světě, čemuž odpovídá i výše nájemného, které je třetí nejvyšší na světě.^[1]
- Bulvár je dlouhý asi 2 km a spojuje náměstí Place de la Concorde s náměstím Place Charles de Gaulle známým hlavně díky Vítěznému oblouku. Pod ulicí vede linka 1 pařížského metra. Champs-Élysées jsou součástí osy, která probíhá od Louvru přes Tuilerijské zahrady, Place de la Concorde, Avenue des Champs-Élysées, Place Charles de Gaulle, Avenue de la Grande Armée a Avenue de Charles de Gaulle až k La Grande Arche v La Défense.
- Zejména horní část bulváru je lemována kiny, kavárnami a luxusními obchody.
- V dolní části bulváru se nachází Elysejský palác, rezidence francouzských prezidentů. Na Champs-Élysées každoročně koncem července tradičně končí největší etapový cyklistický závod světa Tour de France. Konají se zde také slavnostní vojenské přehlídky.

Park André Citroën

Ještě na konci 19. století měla tato část Paříže při ústí Javelu o rozloze 80 ha pouhých 75 obyvatel.

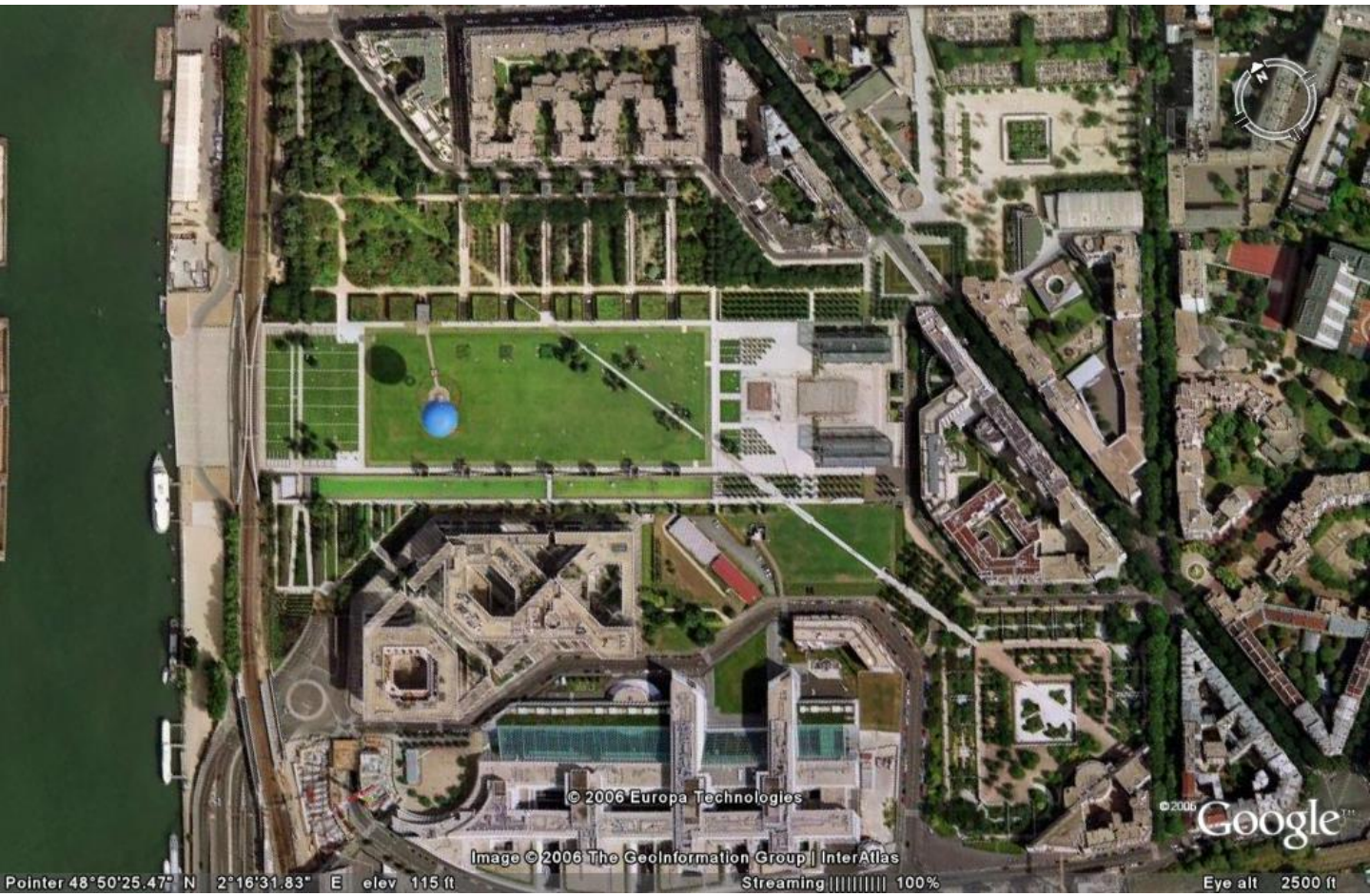
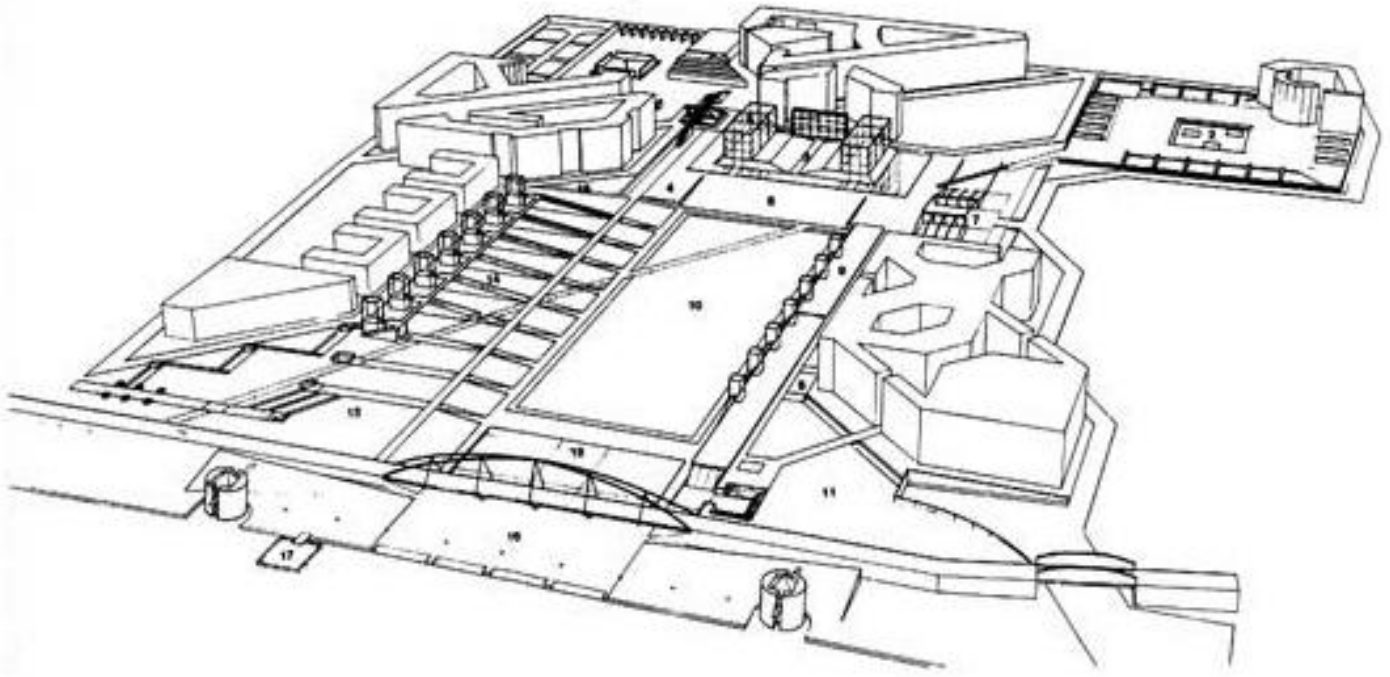
V roce 1915 zde André Citroën nechal postavit svou továrnu na auta.

V sedmdesátých letech byla továrna přesunuta dál na okraj Paříže a na 23 ha, které se uvolnily byl v územním plánu navržen park.

Na jeho kompozici se podíleli krajinní architekti Gilles Clement a Alain Provost, dále architekti Patrick Berger, Jean-Paul Viguier a Francois Jodry.

Koncepcí parku je kontrast mezi velkoryse pojatým, rozlehlým centrálním prostorem a intimními zákoutími menších zahradních celků.

© 2006 Europa Technologies

© 2006 Google™

Image © 2006 The GeoInformation Group | InterAtlas

Pointer 48°50'25.47" N 2°16'31.83" E elev 115 ft

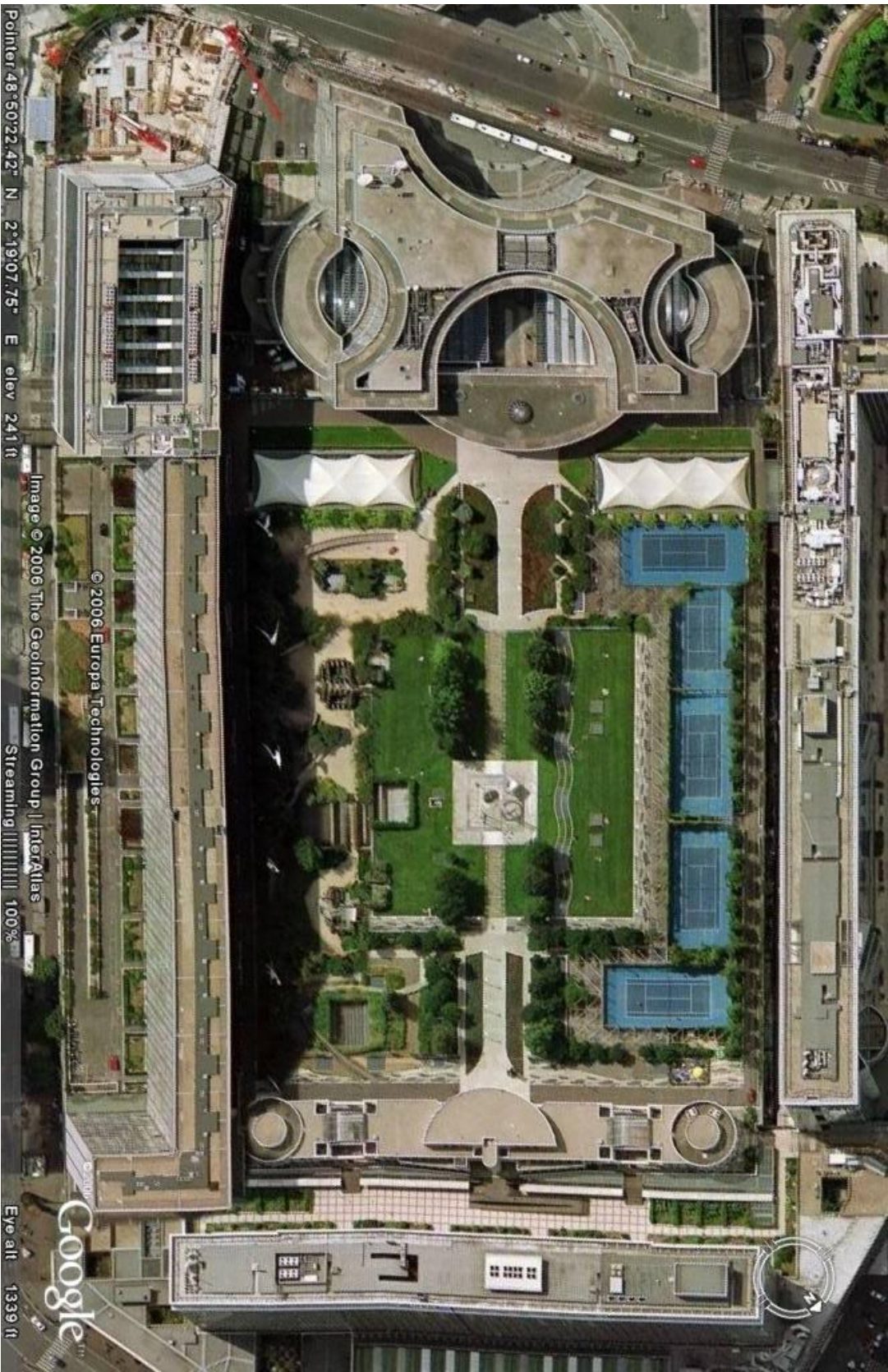
Streaming ||||| 100%

Eye alt 2500 ft

Jardin Atlantique

- **Jardin Atlantique** (česky *Atlantická zahrada*) je veřejný park, který se nachází v Paříži v 15. obvodu. Park byl vybudován v roce 1994 nad halou nádraží Montparnasse a jeho rozloha činí 3,5 ha.
- Zahradu navrhli krajinní architekti François Brun a Michel Péna. Zahrada byla vybudována na ploše ze skla a betonu 17 metrů nad úrovní ulice. Pod zahradou je ukryta nádražní hala a parkoviště, odkud vede na povrch 130 větracích otvorů, které jsou skryté v zeleni. V zahradě jsou umístěny tlampače ohlašující informace o odjezdech vlaků.
- Park je ze všech stran obklopen správnými budovami. Uprostřed parku je velký čtvercový trávník a v jeho centru Fontána ostrova Hesperidek (*Fontaine de l'île des Hespérides*) s malou meteorologickou stanicí měřící vítr, déšť, tlak a teplotu a velkým zrcadlem. Fontána i meteorologická stanice však již nefungují a jsou zahrazeny zábradlím.
- Zahrada je inspirována nádražím Montparnasse, odkud odjíždějí vlaky do Bretaně u Atlantického oceánu. Odkazuje na to název parku i zdejší vegetace, která je převzata z břehů Atlantiku na obou kontinentech. Bylo zde vysazeno na 500 stromů, převážně borovic, které jsou typické pro atlantické pobřeží Bretaně.
- Západní část zahrady je věnovaná sportu. Je zde dětské hřiště, sportoviště, stoly na ping-pong a tenisové kurty.
- Na východní straně zahrady je série malých tematických zahrad s různými typy vegetace:
  - *Salle des Plants ondoyantes* (Zahrada vlajících rostlin)
  - *Salle des Humidites* (Zahrada vlhka)
  - *Salle des Bleus a Mauves* (Zahrada modré a fialové)
  - *Salle du Silence* (Zahrada ticha)
  - *Salle des Rivages* (Pobřežní zahrada)
- Na východní straně zahrady jsou také dva pavilony, kde mohou návštěvníci vyjít až na střechu a podívat se přes zahradu.

Pointer 48°50'22.42" N 2°19'07.75" E elev 241 ft

Image © 2006 The GeoInformation Group | InterAtlas
© 2006 Europa Technologies
Streaming 100%

Google
Eye alt 1339 ft

Promenade Planté

- Tato originální promenáda vedoucí od Bastilly po bois de Vincennes byla založena roku 1988 Philippem Mathieux a Jacquesem Vergelym na místě staré železnice, která byla zrušena v šedesátých letech a zanechala po sobě místo pro několik zahrad roztroušených po délce 4,5 km (Hector Malot, Reuilly, gare de Reuilly, Charles-Peguy).
- Konceptí promenády je ponechání divoké vegetace samovolně zarůst starou železnici, což je nejmodernější přístup k úpravě krajiny.
- Staré drážní konstrukce zde byly také kompletně zachovány a konzervovány.
- V roce 1989 zahájila pařížská radnice rozsáhlou rekonstrukci viaduktu se 72 oblouky nacházející se pod Promenade Plantée.
- Viaduc des Arts byl určen umělcům, kteří zde tvoří a vystavují.

Versailles

- Původně se nepředpokládalo, že by Versailles mohlo být královskou rezidencí. Ludvík XIII. ho původně zřídil jako malý lovecký zámeček, teprve až Ludvík XIV. přivedl Versailles do dnešní pompézní podoby. Ignoroval různé varování Colberta o možných finančních problémech díky nekonečným přestavbám a neustálým zvětšováním Versailles.
- Přestavbou byl pověřen nejdříve Louis Le Vau. Rozšířil zámeček o čtyři nárožní pavilony, připojil k němu dvě křídla a spojil je terasou. Tu pak později odstranil Jules Hardouin – Mansart při přestavbě zahradního průčelí a místo ní zřídil světoznámou Zrcadlovou galerii. Současně k zámečku přistavěl obrovská boční křídla, severní a jižní, a dvacet let nato palácovou kapli, která byla dokončena až po jeho smrti. Nejdůležitější stavbou 18. století je divadlo, které navrhl Jacques – Ange Gabriel. Versailleský park projektoval ještě za Ludvíka XIV. André Le Notre. V obrovském parku je možno najít mnoho soch, vodotrysků nebo kaskád. Architektonickým skvostem versailleského obvodu je Velký Trianon. Ludvík XIV. miloval různé slavnosti a recepce, ale zároveň potřeboval místo, kde by si odpočinul ve společnosti pouze nejbližších přátel. Dal si proto ve Versailles Mansartem a de Cotteem zbudovat malý palác, zvaný Mramorový Trianon, později přejmenovaný na Velký Trianon, aby se odlišil od Malého Trianonu Ludvíka XV.
- Význačným rysem zahrad ve Versailles byla vodní díla. Plochý terén a neustálé technické problémy později znemožnily, aby stále se zvyšující množství fontán fungovalo zároveň. Potíže nakonec vedly k výstavbě ohromné Machine de Marly, řady obrovských vodních kol, která brala vodu ze Seiny a pumpovala ji do nádrží na kopci. Zařízení ale nikdy problém úplně navyřešila, a když král nebo jiní důležití hosté obcházeli zahrady, muselo se několik chlapců navzájem upozorňovat píšťalkami, kdy mají jednotlivé fontány zapínat a vypínat.
- Nikdy se nejednalo o zahrady, z nichž by se měl král těšit v soukromí. Měly naopak sloužit jako pozadí pro dvorský život plný lesku.

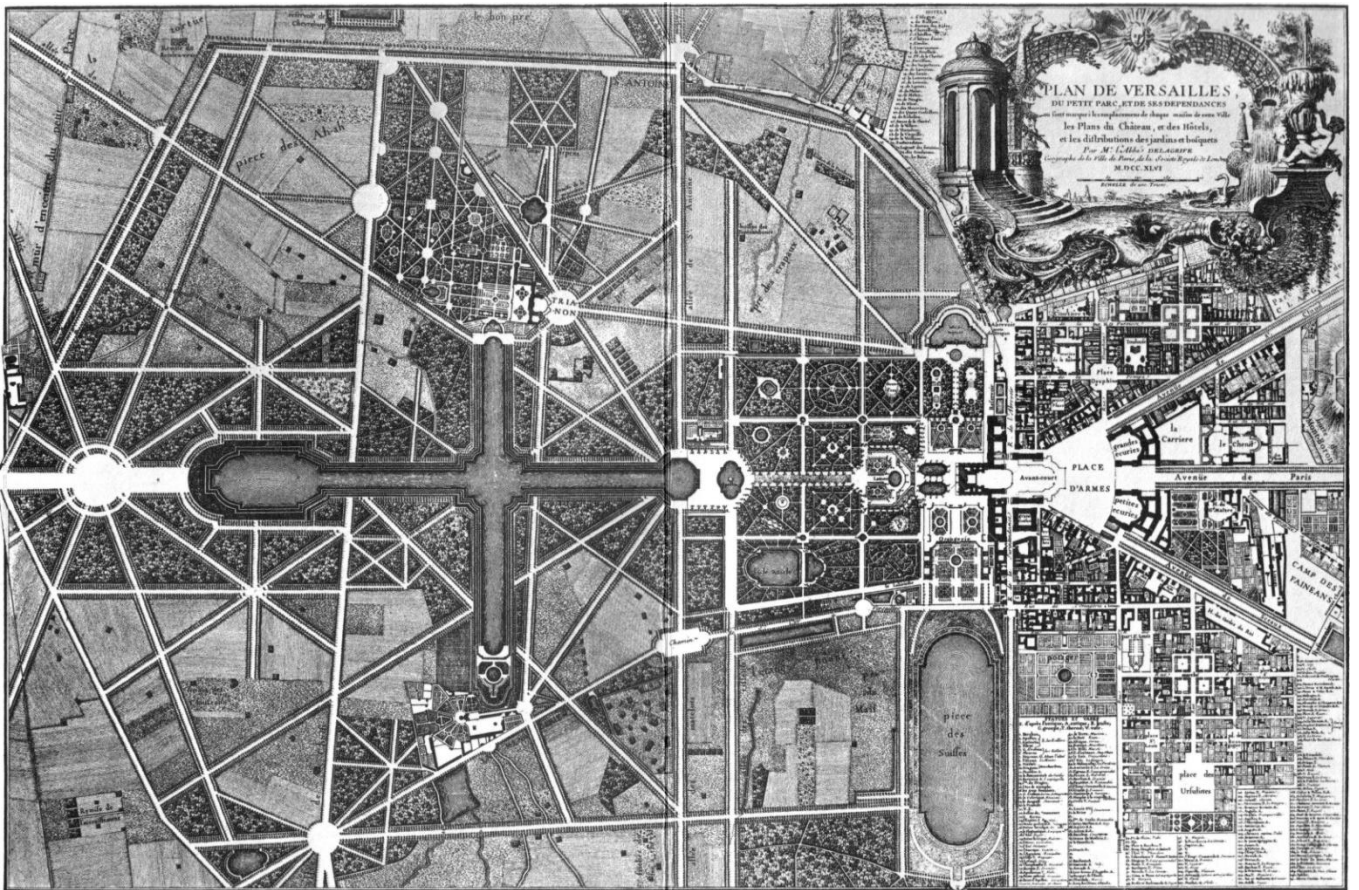
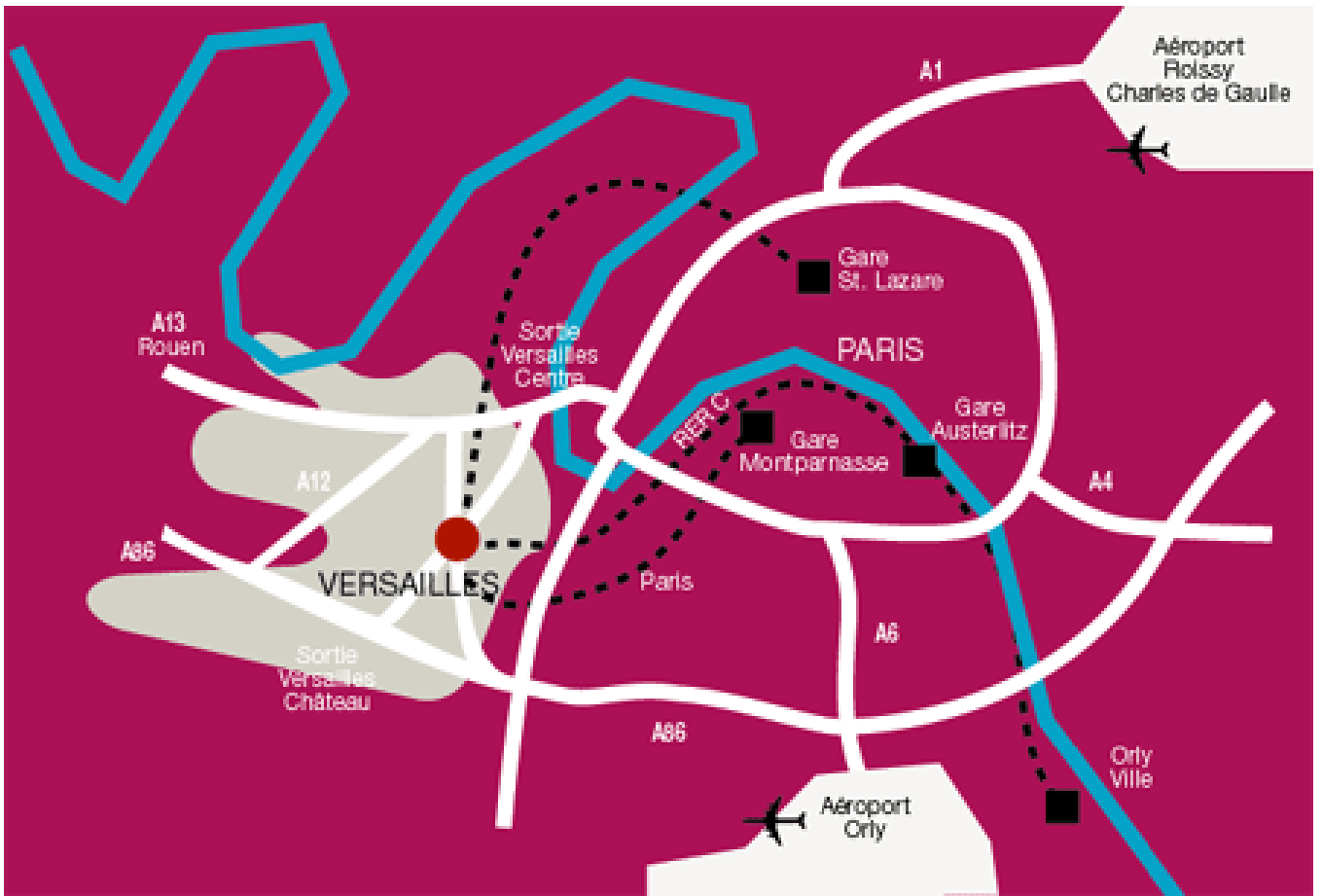
André Le Notre

tvůrce zahrad

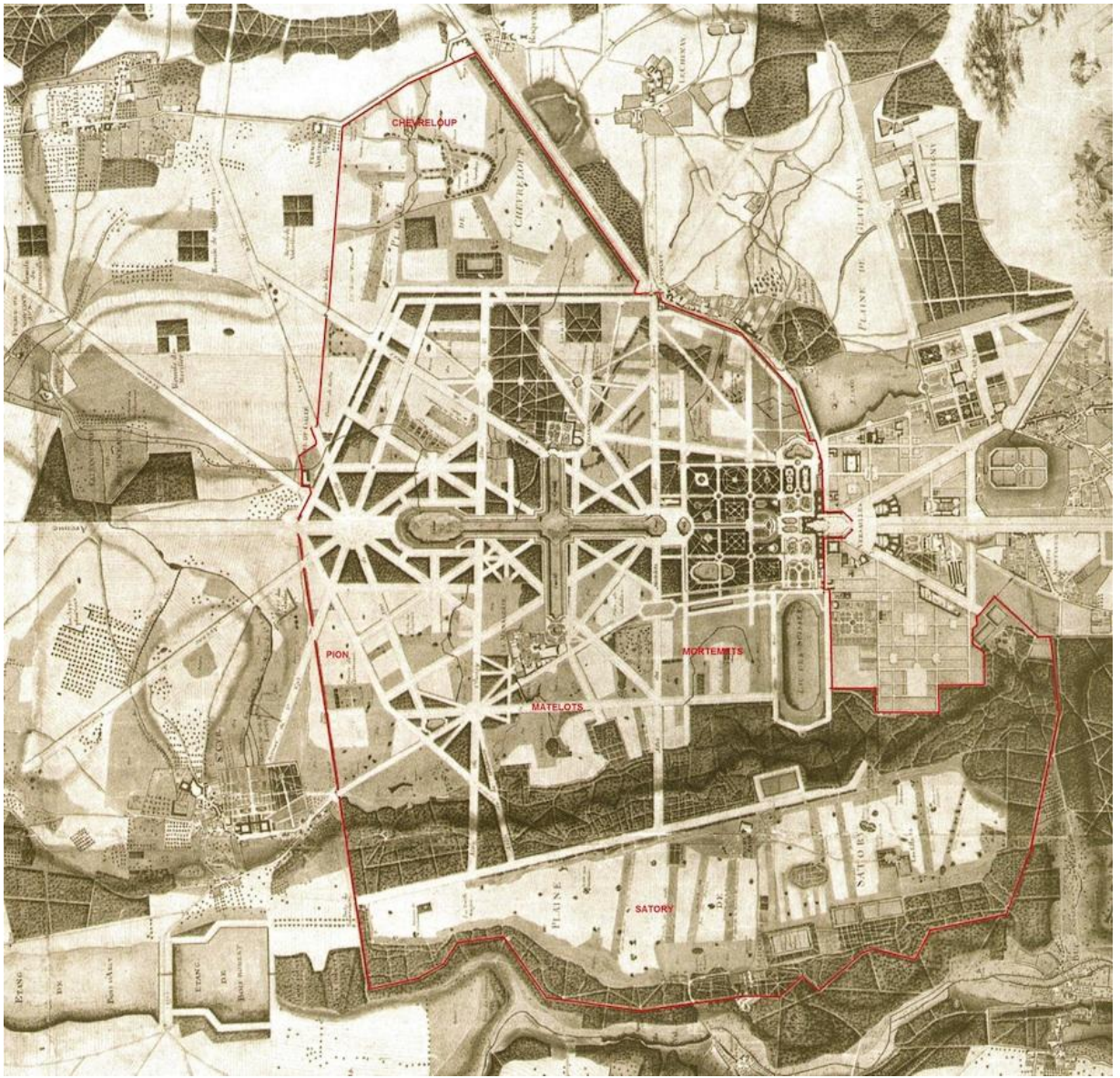

(12. března 1613, Paříž - 15. září 1700, Paříž)

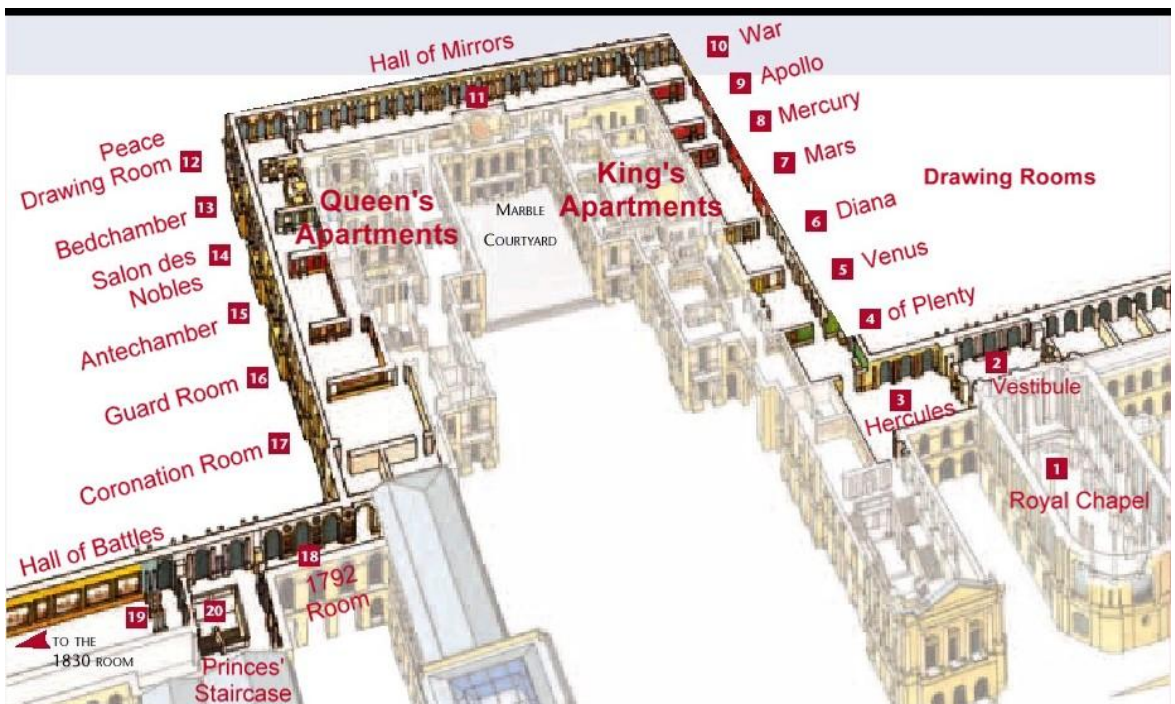
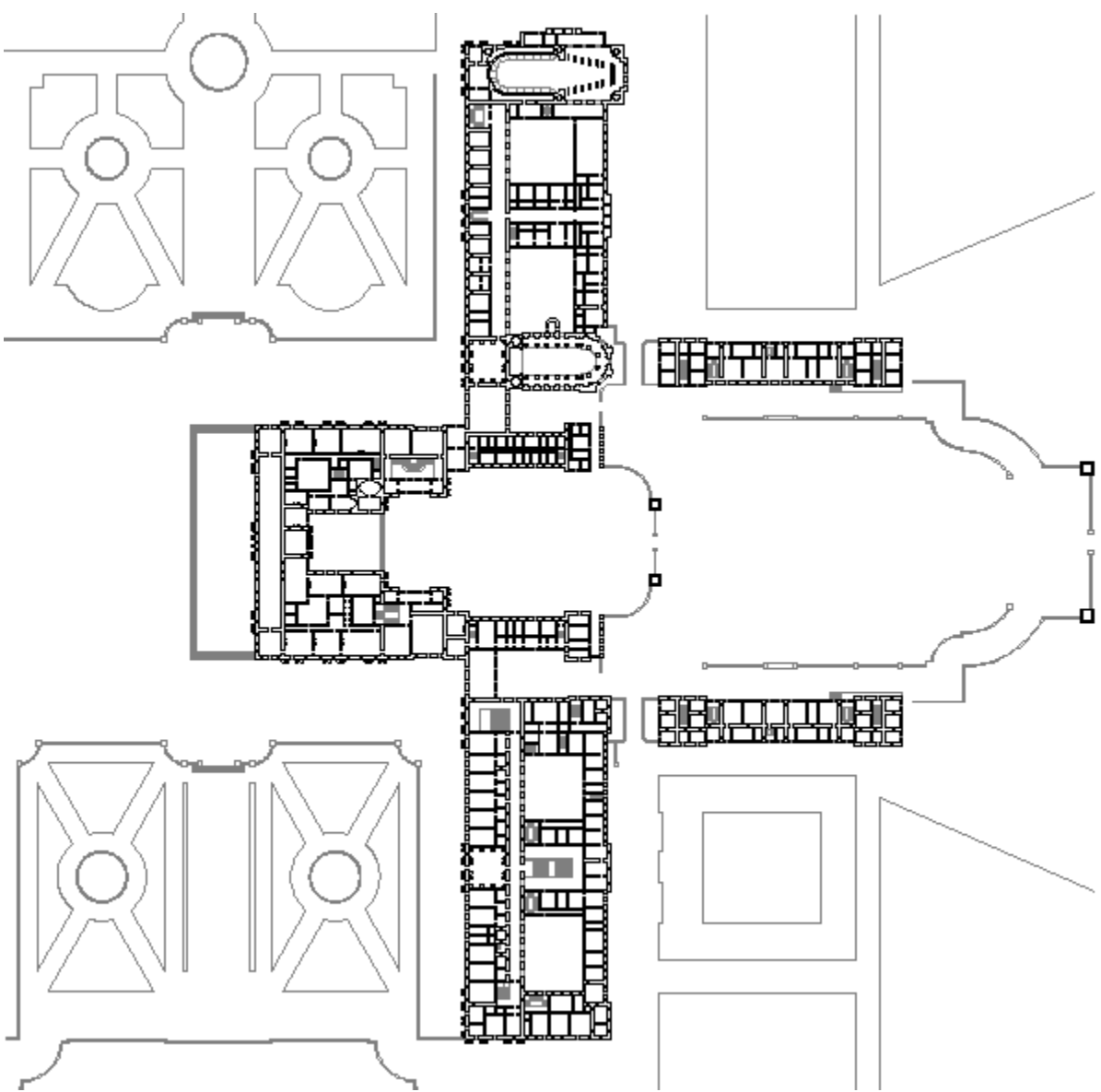

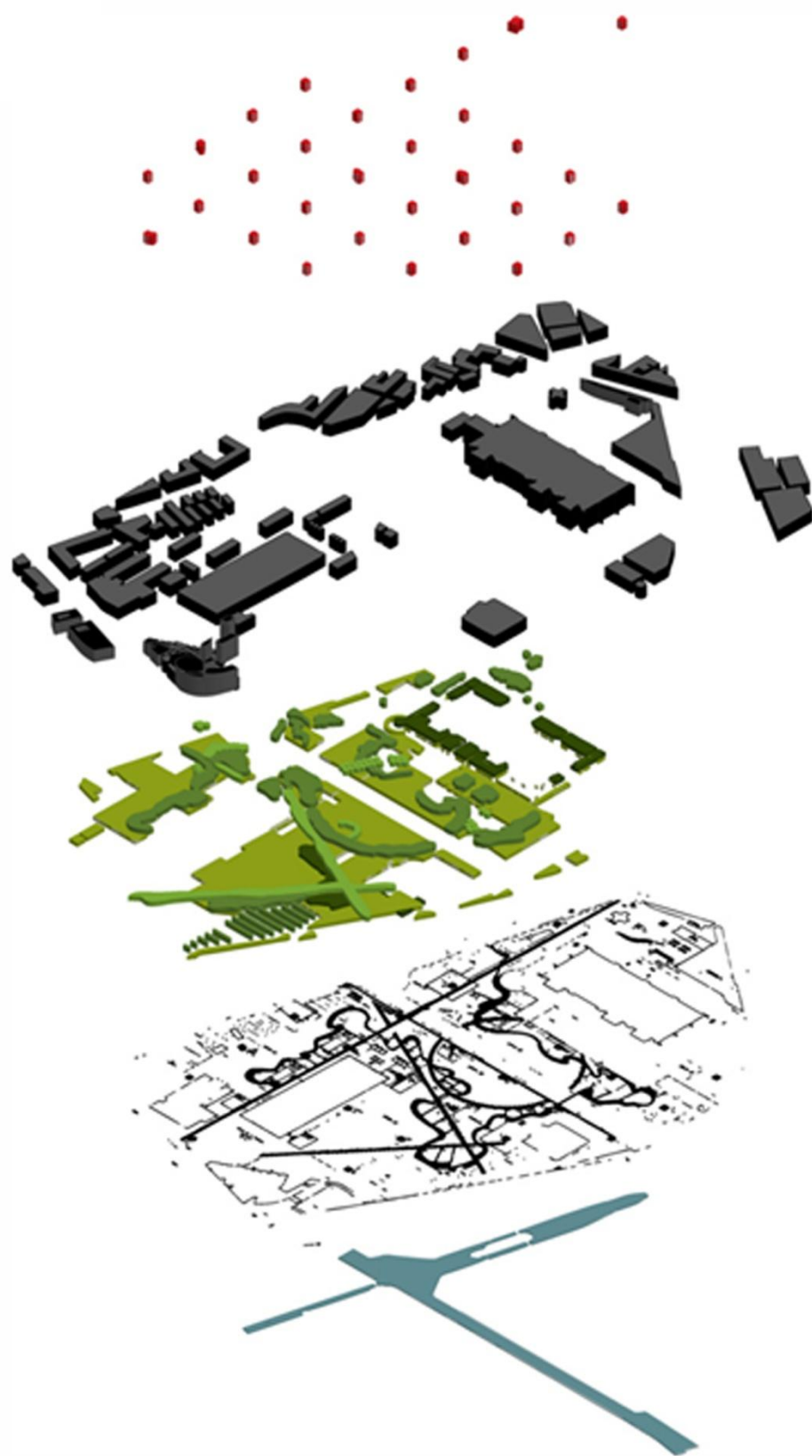

Parc de la Villette

- Park la Villette byl založen na místě bývalých pařížských jatek. Do konce vlády Napoleona I zvířata byla porážena v blízkosti místa prodeje.
- 1. pařížská jatka se objevila až r. 1808 na Montmartru.
- V roce 1860 při expanzi Paříže byla založena jatka v la Villette.
- V letech 1865 a 1866 byl architekt Baltard, autor proslavených Les Halles, pověřen konstrukcí všeobecných jatek, které měly nahradit všechny dosud v Paříži existující.
- La Villette se stala městem ve městě, zaměstnávajíc na 12 000 řezníků. V 50.letech s objevením mrazících technologií začalo být mnohem ekonomičtější porážet zvířata již v místě svého chovu. V roce 1974 byla zastaralá jatka definitivně zavřena. Po roce 1979 se založením l'Etablissement Public de la Villette (občanské sdružení) se rychle zrodila myšlenka veřejného parku spojeného s muzeem a auditóriem. Zůstala zachována la fontaine aux Lions (1811) – lví fontána, stará lojovna byla konvertována na dnešní Maison de la Villette s 1 130 m výstavních prostor, stará pošta a policie, stará zvířecí burza (le Pavillon de la Bourse, sídlo divadla Paris-Villette), starý bufet (Pavillon du Charolais), stará prodejní hala (Cité des Sciences et de l'Industrie, le Pavillon des Maquettes a la Halle aux bœufs, dnes se svými divadelními sály a výstavními prostory zázrakem techniky).

PLAN DE LA VILLETTE

ARGONAUTE.....P4	GRANDE HALLE.....L7
ASSOCIATION ORREK.....N5	HALLE AUX CUIRS.....X4
CABARET SAUVAGE.....T4	PAVILLON PAUL DELOUVRIER.....L7
CENTRE DE DOCUMENTATION DE LA MUSIQUE CONTEMPORAINE (CDMC).....P9	PÉNICHE CINÉMA.....L5
CENTRE EQUESTRE.....T4	TARMAC DE LA VILLETTE.....N6
CINAXE.....L3	PARIS-VILLETTE.....L8
CITÉ DE LA MUSIQUE.....N9	TRABENDO.....R7
CITÉ DES SCIENCES ET DE L'INDUSTRIE.....N2	WIP VILLETTE.....L1
CONSERVATOIRE DE PARIS.....L9	ZÉNITH.....R6
ESPACE CHAPITEAUX.....L3	ADMINISTRATION PARC DE LA VILLETTE
ESPACE PÉRIPHÉRIQUE.....V4	• Cité administrative.....J7
GÉODE.....N4	• Pavillon Janvier.....N8
	ASSOCIATION DE PRÉVENTION DU SITE DE LA VILLETTE (APSV)
	• Pavillon des Maquettes.....L6

Les 26 folies

1 folie information Villette.....L9
2 entrée Cité de la musique.....N9
3 folie du théâtre.....L8
4 folie Janvier.....N8
5 folie musicale.....P8
6 folie ateliers du Parc.....L7
7 antenne de secours.....N7
8 folie café.....P7
9 Trabendo.....L6
10 folie des vents et des dunes.....R7
11 folie médiation.....N6
12 folie belvédère.....R6
13 folie billetterie du Zénith.....P6
14 folie rond-point des canaux.....J5
15 folie des visites.....L5
16 folie du canal.....N5
17 folie ateliers du Parc.....P5
18 folie échangeur (passerelle est).....R5
19 folie kiosque à musique.....L4
20 folie observatoire.....N4
21 folie Argonaute.....P4
22 folie escalier.....R4
23 folie de l'écluse.....L3
24 Quick Hamburger Restaurant.....L2
25 éclat de folie.....L1
26 folie horloge.....N1

Les 12 jardins thématiques
La promenade des jardins

A jardin des miroirs.....L7
B jardins passagers.....J6
C jardin des vents et des dunes.....L6
D l'Artère - jardin des dessins.....N5
E jardin de la treille.....N6
F jardin des bambous.....P6
G jardin des équilibres.....R7
H jardin des ombres.....R6
I jardin des frayeurs enfantines.....R6
J jardin des voltiges.....R6
K jardin des îles.....R4
L jardin du dragon.....L4

Information.....L9	Restaurant.....L2 L5 L7 N1 N2 N4 N9
Métro Porte de Pantin.....L9	Librairie/Boutique.....L7 N2 N9
Métro Porte de la Villette.....P1	Toilettes.....L4 L5 N8 R7
Borne Vélib'.....J3 J9 L9 N1 P6 P10	Antenne de secours.....N7
Arrêt de bus.....P1 P10	Ascenseurs.....L5 R5
Station de taxis.....N9 P1	Bureau de poste.....J9 P2
Parking (accès).....L1 N9 R1 V5	Distributeur de billets.....J9 P2
Piste cyclable.....J5 T5	Eau potable.....L4 L5 N1 N9 P8 R4 R5 R6
Embarcadère.....L5	Appel d'urgence.....L4 L5 N1 N9 P8 R4 R5 R6

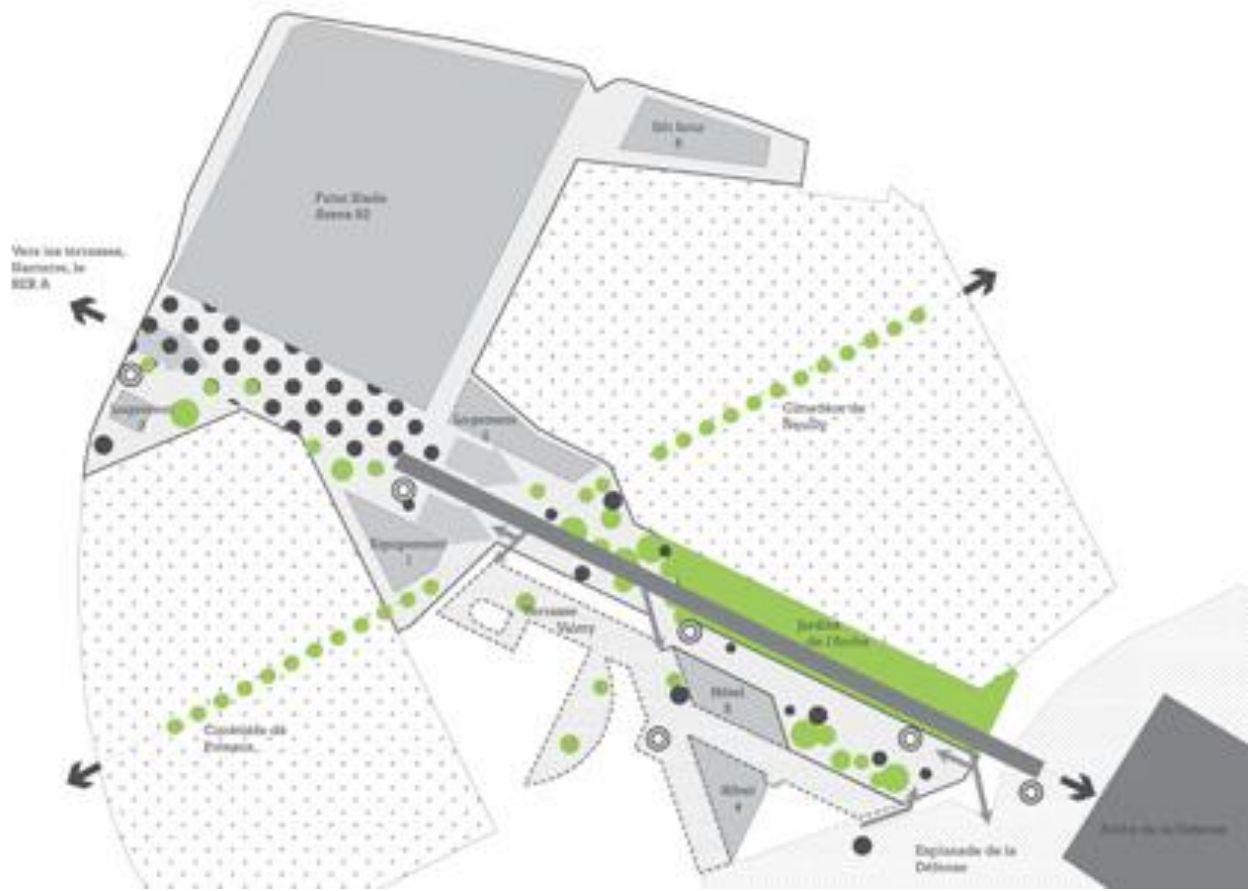
La Défense

- V 50. letech se stát rozhodl založit komerční čtvrť na severozápadě Paříže. V roce 1964 byl schválen územní plán limitující mimo jiné výšku budov (100m) a předběžně počítající se stavbou 850 000 m kanceláří. V roce 1989 byla postavena la Grande Arche na prodloužení historické osy města.
- La Jetée de La Défense (lávka) o délce 400m, založena roku 1998 jako zadní část la Grande Arche, vyčnívá nad les jardins de l'Arche a prodlužuje dále historickou osu města. Od 6 do 12 m vysoká železná konstrukce nese 8,5m široký chodník s tropického dřeva.
- **Les jardins de l'Arche :**
- Tyto zahrady se nachází za la Grande Arche, pod lávkou de La Défense, přímo nad dálnicí. Rostliny, skalky, povrchy a ostatní materiály jsou řešeny originální formou.

Parc Diderot

- **Krajinářský architekt : Alain Provost**
- **Rozloha: 1,2 hektaru**
- **Realizace: 1993**
- **Náklady: 34,2 milionů FRF**

- Park Diderot je situován ve svahu a jeho dominantou je velká vodní kaskáda.

Image © 2012 LGI Finance

©2010 Google

Musée du Quai Branly

- **Autor:** [Jean Nouvel](#)
- **Spoluautor:** [Patrick Blanc](#), [Gilles Clément](#), [Yann Kersalé](#)
- **Adresa:** 22-55, quai Branly, **Paříž, Francie**
- **Web:** www.quaibrantly.fr
- **Náklady:** 235 000 000 Euro
- **Projekt:** 01.2000 - 12.2003
- **Realizace:** 01.2003 - 20.06.2006
- **Soutěž:** 11.1999
- **Užitná plocha:** 78000 m²

- **Musée du quai Branly** (česky *Muzeum na nábřeží Branly*) je muzeum mimoevropského umění v Paříži.
- Muzeum se nachází na levém břehu řeky Seiny. Jeho šestipatrová budova byla postavena podle návrhu architekta [Jeana Nouvela](#) a slavnostně otevřena v červnu 2006 za přítomnosti francouzského prezidenta Jacquesa Chiraca. V muzeu je vystaveno 3500 uměleckých děl z Asie, Afriky, Oceánie a severní i jižní Ameriky. Celkem sbírky zahrnují okolo 300 tisíc uměleckých předmětů, část z nich pochází z etnografických sbírek muzea Musée de l'Homme které sem byly přemístěny. Vstupní atrium zdobí 14 metrů vysoký totem z Britské Kolumbie.
- Vertikální zahrady na fasádách navrhl Patrick Blanc.
- Autorem zahrady muzea je krajinářský architekt Gilles Clément.

Montmartre

- **Montmartre** (přeloženo: *Hora mučedníků*) je pahorek v Paříži a městská čtvrť, která se na něm rozkládá. Mezi zdejší významné památky patří bazilika Sacré-Cœur. Nachází se zde také světoznámý francouzský kabaret Moulin Rouge.

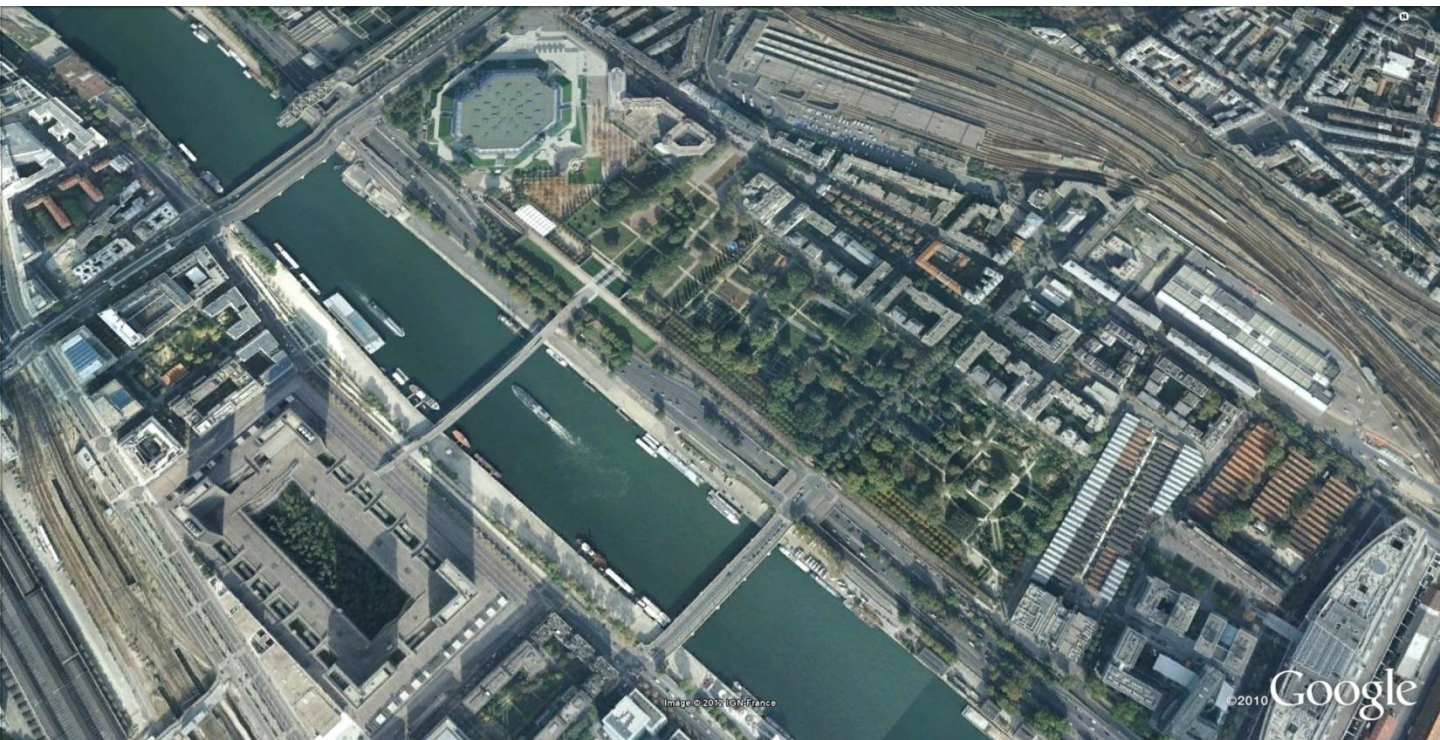

Parc de Bercy

- Svojí rozlohou 14 hektarů patří park Bercy k **největším v Paříži**. Vznikl sice relativně nedávno (1994-1997), ale díky šikovnému týmu lidí v čele s architektky B. Huetem, B. Leroyem a zahradním krajinářem P. Raguinem, má opravdu co nabídnout. Uvidíte duny, romantická zákoutí, mosazné obry z celého světa, kusy starých kolejnic, ale také místo, kde se čas zastavil a vy s ním.
- Ve skutečnosti se jedná o tři samostatné celky spojené komunikačním systémem a břehem řeky Seiny. Nejbližší k samotné čtvrti Bercy se nachází „**Jardin romantique**“. Asi nikoho nepřekvapí, že právě této části dominují vodní prvky. Působivý kanál, romantické jezírko s lekníny nebo rákosové pobřeží. Mezi stromy vynikají černé korsické borovice, libanonské cedry a další dřeviny se zajímavou kůrou.
- Druhá část parku, označována jako „**Parterres**“, se záhony skutečně souvisí. Tématicky ji autoři rozdělili do devíti pravidelných polí. Ocení ji nejen odborníci, ale také nadšení zahrádkáři. Naznačuje několik témat typických francouzských zahrad: rozária, skleníky, zeleninovou zahradu, ale i třeba zahradu vůní.
- Poslední část, nazvanou příznačně „**les Prairies**“, objevíme v těsné blízkosti Le Palais des Omnisports de Paris Bercy (zkráceně POPB). Moderní sportovní areál pyramidálního tvaru má zatravněné šikmé stěny. Podobně hlavní doménou les Prairies jsou volné, zelené plochy zastíněné vzrostlými stromy. Velice působivé jsou i vodní kaskády, které zejména v letním období lákají návštěvníky všech věkových kategorií.
- Úsměv na tváři vzbudí sochy Rachida Khimouna. Kolekce originálních 21 bronzových postav pod názvem **Děti světa** připomíná práva dětí v 21. století. Z návštěvy parku si odnesete určitě celou řadu dojmů a vzpomínek. Třeba také na to, že při procházce narazíte na pozůstatky kolejnic. Autoři projektu tak nenásilně připomínají historii parku. Na jeho místě se totiž kdysi nacházelo skladiště vína. Takže kromě výše zmíněných kolejí objeví pozorný návštěvník i domek strážců skladu či původní místo, kde se víno stáčelo.

Bibliothèque Francois Mitterrand

- Bibliothèque National Francois-Mitterrand
- Autor: [Dominique Perrault Architecture](#) Adresa: Quai François Mauriac, [Paříž, Francie](#) Web: www.bnf.fr / Náklady: 500 000 000 Euro / Projekt: 1989-92 Realizace: 03.1992-04.1995 / Soutěž: 08.1989 Výška: 79 m
- Užitná plocha: 365178 m² / Plocha pozemku: 65300 m²
- Knihovna stojí v pařížské čtvrti La Défence, na levém břehu Seiny. Je postavena na vysokém pyramidovitém podstavci, na který lze vystoupat po schodech, táhnoucích se po celém obvodu. Podstavec je zároveň samotnou stavbou, která je ještě ponořena hluboko pod povrch. Na tomto podstavci se tyčí čtyři 79 metrů vysoké rohové věže, které svým tvarem připomínají obrovské otevřené knihy obrácené k sobě. Mezi sebou svírají centrální prostor se zahradou. Komplex knihovny tak celkově zabírá téměř 365 tisících metrů čtverečních, vlastní užitná plocha je ale jenom 59 070 m². Tento nepoměr vyvolal již nad návrhem první kritiku, zvláště kvůli financování stavby. Závažnější kritika se po otevření knihovny zaměřila na to, že postavení čtyř samostatných budov není vhodné pro skladování knížek ani jejich přenášení - dlouhé vzdálenosti, které musí za knihami podnikat, vadí jak čtenářům, tak zaměstnancům knihovny.

V červnu 1988 francouzský prezident François Mitterrand oznámil veřejnosti rozhodnutí o vybudování nejmodernější světové knihovny v Paříži.

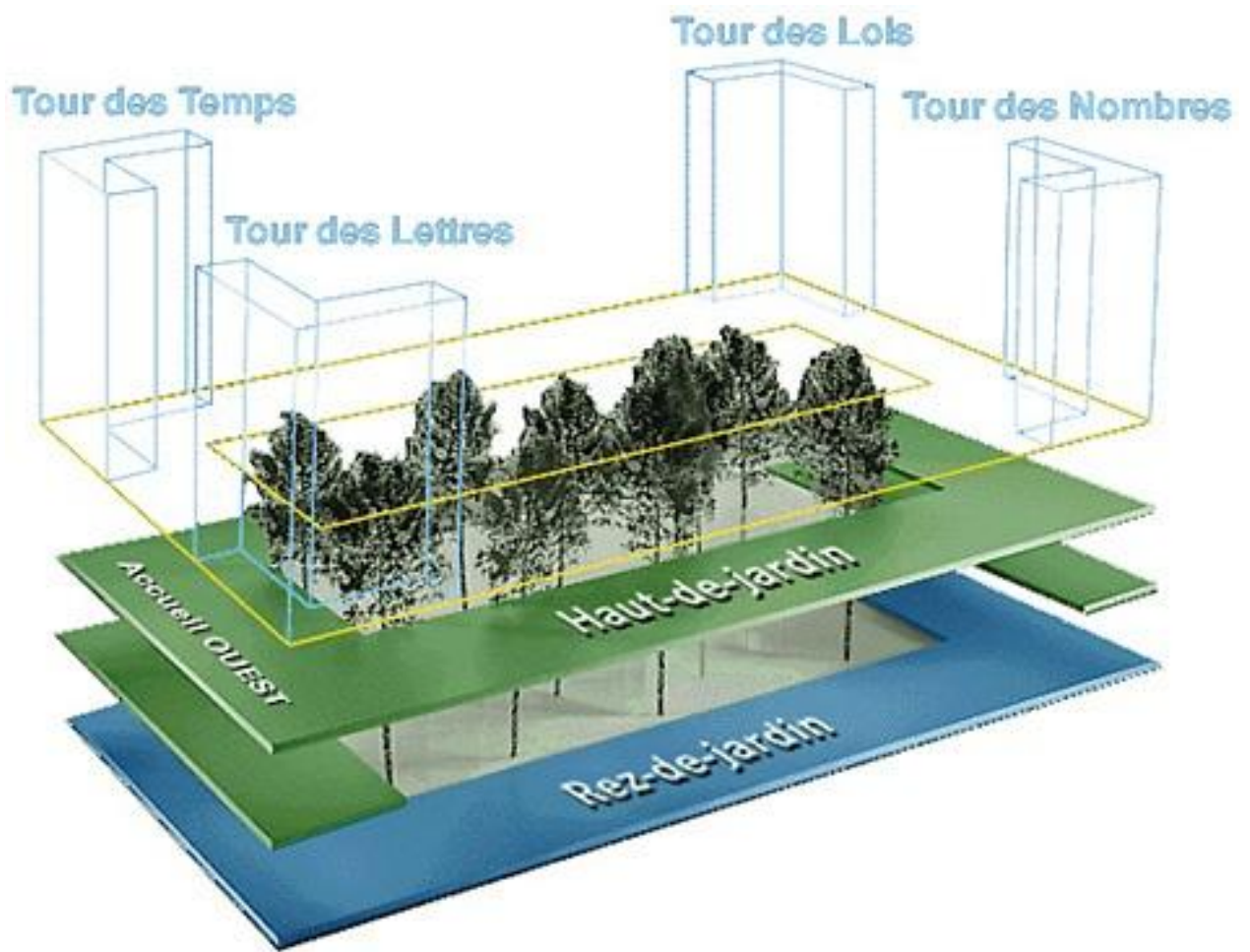
Dvacet z 244 architektů, kteří byli vyzváni, aby předložili ukázky své práce, obdrželo žádost o zaslání návrhů, z nichž byl poté vybrán vítězný návrh. Tím byl návrh Dominiqua Perraulta.

Od roku 1995 zde sídlí Francouzská národní knihovna:

Hlavní budova byla dokončena 23. března 1995. Architekt Dominique Perrault předal klíč prezidentovi BnF ke slavnostnímu otevření dne 20. prosince 1996.

Stavba získala roku 1996 Mies van der Rohe award, mezinárodně uznávané ocenění moderní architektury.

24.9. – 29.9. 2012